

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 4700

Doknr.
41211816

Dato
25-09-2025

Folketingets Socialudvalg har d. 1. september 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 777 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DD).

Spørgsmål nr. 777:

"Vil ministeren svare på, hvad et eksempel på en "udefrakommende begivenhed" kan være, som gør, at et barn, uden der er givet samtykke, kan fjernes fra et anbringelsessted, herunder også hvordan en sådan begivenhed vægtes, når der er tale om fjernelse af plejebørn fra mangeårige plejeforældre, og hvilken væsentlighed skal være gældende for, at et barn kan fjernes fra en mangeårig plejefamilie, som ikke opsiges som plejefamilie? Spørgsmålet henviser til ministerens tidligere besvarelse af SOU alm. del - spørgsmål 718."

Svar:

Jeg vil gerne indledningsvist understrege, at udgangspunktet i lovgivningen er, at kommunerne skal sikre, at et anbringelsesforløb tilrettelægges med udgangspunkt i barnets bedste, så børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, så vidt muligt oplever kontinuitet og stabilitet i anbringelsen. Det er barnets eller den unges trivsel og tryghed, der skal være i centrum, og det er den anbringende kommunes ansvar at sikre dette.

I de tilfælde, hvor det af forskellige årsager er nødvendigt at ændre anbringelsessted for et barn eller en ung, skal overgangen tilrettelægges så skånsomt som muligt under hensyn til barnet og omstændighederne i den enkelte sag. Ansvar for dette ligger også hos den anbringende kommune.

Hvad angår reglerne om ændring af anbringelsessted kan jeg henvise til min tidligere besvarelse af SOU alm. del – spm. 718 (2024-25), der er vedlagt som bilag til denne besvarelse. Som det fremgår af det vedlagte svar, kræver en flytning af et barn eller en ung fra ét anbringelsessted til et andet, at der både træffes en afgørelse om, at anbringelsesstedet skal ændres og en afgørelse om valg af det nye anbringelsessted.

Som det også fremgår af vedlagte besvarelse, har Ankestyrelsen med principmeddelelse nr. 49-19 fastslået, at en sag om ændret anbringelsessted, hvor der ikke kan opnås samtykke, ikke skal forelægges for børne- og ungeudvalget, når en "udefrakommende begivenhed" er årsagen til ændringen.

Det er Ankestyrelsen som uafhængig myndighed, der udsender principielle afgørelser som principmeddelelser. Jeg har derfor indhentet bidrag fra Ankestyrelsen til besvarelse af spørgsmålet om eksempler på, hvad "en

udefrakommende begivenhed” kan være, og hvordan en sådan begivenhed vægtes. Ankestyrelsen har oplyst følgende:

”For så vidt angår besvarelse af spg. 777 skal Ankestyrelsen henvise til, at Ankestyrelsen i [principmeddelelse 49-19](#) har angivet en række eksempler på, hvornår der foreligger en udefrakommende begivenhed. Der er ikke tale om en udtømmende liste, idet der altid skal foretages en konkret og individuel vurdering af sagens oplysninger.

Ankestyrelsen kan supplerende oplyse, at der er tale om en udefrakommende begivenhed, når behovet for ændring af et anbringelsessted ikke skyldes barnets eller den unges egne forhold, men derimod forholdene i plejefamilien eller på børne- og ungehjemmet. Det kan fx være tilfældet, hvis et børne- og ungehjem lukker, eller en plejeforælder afgår ved døden.

Hvis de forhold, der gør en ændring nødvendig, relaterer sig til barnets eller den unges forhold, eller plejeforældrenes eller børne- og ungehjemmets evne til at opnå formålet med anbringelsen, er der ikke tale om en udefrakommende begivenhed. Det kan fx være, at et barn er blevet ældre og har fået andre behov i forhold til den målgruppe, som børne- og ungehjemmet har godkendelse til.

Det er således karakteren af den konkrete situation/begivenhed, der er afgørende for, om der er tale om en udefrakommende begivenhed, som kan begrunde en afgørelse om ændret anbringelsessted.

En plejefamilies egen opsigelse af en kontrakt med kommunen kan fx både være begrundet i et ønske om et nyt arbejdsliv (udefrakommende begivenhed), men kan også være begrundet i vanskeligheder ved at håndtere deres plejebarn fx, fordi barnets behov har ændret sig (ikke udefrakommende begivenhed). Hvis der er oplysninger i sagen om, at opsigelsen også har baggrund i plejefamiliens vanskeligheder ved at håndtere deres plejebarn, vil sådanne oplysninger tillægges betydelig vægt i vurderingen af, om der er tale om en udefrakommende begivenhed.”

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister

Bilag:
SOU alm. del – svar på spm. 718 (2024-25)